

BÁCSMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Egész évre 12 kor., fél évre 6 korona
negyed évre 3 kor.

POLITIKAI NAPILAP

MEGJELENIK NAPONKINT REGGEL, KIVÉVE HÉTFON.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

KLADEK és HAMBURGER könyvnyomdája
Batthyány-utca 5. sz.

Városaink.

Mindenesetre nagyot lendít a városok során az, ha a háztartásuk bilanca egészséges, mert a rendelkezésükre álló anyagi eszközöket így a városias kényelem megalkotására és új kereseti források megújítására fordíthatják. Am nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy a rohamosabb fejlődésnek nem a háztartás, hanem maga a társadalom fogja megadni az igazi rugókat, ha erre igazán erőt nyer és alkalmas eszközöket vehet hatalmába.

Ezeket az erőket és eszközöket kell a városi lakosság részére felkeresni és megtalálni. Minden városban más erők és más eszközök alkalmasak a cél elérésére. A legtöbb magyar városban mégis arra kell törekednünk, hogy első sorban a környezetében folyó mezői gazdálkodás váljék intenzívvé.

Az a hiba nálunk, hogy ipart akarunk teremteni, holott a termőföldünk még külterjesen művelt terület. Egész határok kellenek egy-egy gazdának arra, hogy megélhessen, holott más országokban egy-egy hold ad megélhetést egy-egy földmives családnak. Addig, míg a zsellér ember is 5—10 holdnyi terület termését várja és várhatja és ennyi területnek jövedelméből is csak úgy tud megélni, ha napszámba jár, hiába akarunk ipart teremteni. Az ipar a belterjes gazdálkodás után következik, akkor fejlődik majd rohamosan, ha az egy-két holdas kertészkedés is annyira elfoglalja már a területet, hogy a népséget kiszorítja a mezőkről és belekényszeríti az ipari foglalkozásba.

Ez a fejlődés természetes rendje. Ha megakarjuk előzni a természetes rendet, úgy járhatunk mint az a tanár, aki az elemi iskolákban akarta a görög klasszikusokat megértetni. A földterületekre kell gondot fordítani és ezen irányban nagyfontosága lesz annak, hogy a

kormányelnök törvényjavaslatot nyújt az országgyűlés elé a vicinális vasutakról.

Mert ahol sok a föld, de kevés a közlekedési eszköz, ott nem lehet belterjes gazdálkodást folytatni. Fél Magyarország imádkozhatik jó közlekedési eszközökért, melyeknek híján vagyunk. Ha vasutak szelik át a magyar sivatagokat, nem prédáljuk el a mértföldekre terjedő termő határokat legelőhasználásra és szemtermelésre, hanem értékes lesz minden talpalattnyi földünk és jövedelmező,

Azt beszéljük, hogy földéhség van az országban. Hiszen gazdagon hevernek legszebb területeink; azt mondjuk, drága a föld ára, hiszen 100—150 frtért árulják holdját az alföldi földeknek. Van itt föld bőven még, eltartja az a magyar munkást, nem kell innét kivándorolni, csak az a baj, hogy nem ad a föld elég munkát, mert a közlekedési eszközök és csatornák hiánya miatt nem lehet rajtuk belterjes gazdálkodást, kertészkedést és mezőgazdasági ipart folytatni.

Az új véderő törvényről szóló javaslatot még a bécsi hadügyminiszteriumban tárgyalják és a hadügyminiszter a magyar honvédelmi miniszterrel még nem egyezett meg. Nyíri honvédelmi miniszter Bécsben van és ott tegnap öt óra hosszat tárgyalt a hadügyminiszterrel. Tegnap csak két kérdés körül forgott a tárgyalás: a póttartalék és az önkéntesség körül. Utóbbi kérdésben az a nehézség, hogy a magyar kormány több magyar iskolának akarja biztosítani a jogot, hogy végbizonyítványaik önkéntesség alapjául szolgálhassanak és a hadügyminiszter ebbe nem akar belemenni. Egyelőre ezek iránt sincs megegyezés és nem tudni még, hogy nem lesz-e még több differencia is. A honvédelmi miniszter és a hadügyminiszter megállapodásait még a két állam összkormányának is tárgyalnia kell és csak azután lehet végleges megegyezésről beszélni. Budapesti információ szerint a kormány megegyezés esetén a javaslatot csak jövő év tavaszán kívánja az országgyűléssel tárgyalatni.

Kereskedelmi szerződéseink. Az olasz kereskedelmi szerződés dolga

még mindig nem dőlt el véglegesen, de most már igazán csak napokról van szó, miután újabb nehézségek nem merültek fel. Csak természetes dolog, hogy a tárgyalásokat ily rendkívül fontosságu dologban siettetni nem lehet. Miután a tárgyalások vezetői minden részletkérdésre nézve is kénytelenek bevárni egyrésztől Bécsből és Budapestről, másrésztől Rómából kért újabb utasításokat, a tárgyalás halogatása elkerülhetetlen, de ez nem változtat azon, hogy a tárgyalás simán folyik. Bécsi hírek szerint Ausztria-Magyarország minél előbb folytatni óhajtja a kereskedelmi szerződéses tárgyalásokat Németországgal is és ezért a német kormány kívánsága szerint közvetlenül az olasz tárgyalások befejezése után Drezdában folytatják a tárgyalásokat a német kereskedelmi szerződés dolgában. A vám és kereskedelmi konferencia ezért rövidesen elfogja intézni a függőben levő kérdéseket s azután valószínűleg már október elején Drezdában megkezdődnek a tanácskozások. A német kereskedelmi szerződés után minden valószínűség szerint Oroszország kerül majd sorra.

A vadász területek bérbeadása.

A városnak van-e kára és ha van, ki okozta azt?

A Bácskai Hírlap f. hó 14-diki számában támadnak engem, azaz csak támad Miloszávyevics Milán azért, mert a Bácsmegeyi Napló f. hó 9-diki számában meg mertem írni, hogy az ő felebbezése folytán a városnak vagy 24.000 korona kára lett, mert a vadászati jog bérbeadására megtartott második árverés eredménye ennnyivel kevesebb lett az első árverés eredményénél.

Nem épen udvariasan diskurál velem az ügyvéd ur írásban. Ipse, ravasz, tudatlan, logikátlan, ezek a szavak kerültek ki szótárából. No de hát én ezért nem neheztelek. — De válaszképen az ő írásából mégis ki kell mutatnom, hogy gyenge fegyverekkel küzd. Életlen a fegyvere mert durva, tele van csorbával, mert hát a fegyvert köszörülni is kell. Nem ért a fegyver megválasztáshoz, sem ahhoz, hogy harképes állapotban tartsa.

Az tűnik föl az ügyvéd urnak, hogy én azt találtam írni, miszerint az első árverést a belügyminiszter és nem a közigazgatási bíróság semmisítette meg. Hát bizony ez tévedés. És ez a tévedés az ő legerősebbnek vélt fegyvere.

Eszembe jut erről egy törvényszéki jelenet. Egyik neves fiskális

védtett egy igaz ügyet egy rossz prokátorral szemben. A híres fiskális erős beszédében elszólta magát és büntetőtörvényköny helyett bűnvádi eljárást mondott. Erre felkelt a prokátor és egy erős beszédben bizonyítja, hogy a híres fiskális milyen rossz prokátor, mert nem is tudja a büntető törvényt a büntető eljárástól megkülönböztetni. Ez volt beszédének a lényege. Hanem bizony a bíróság a két szó felcserélését nem fogadta el a neves fiskális butaságának bizonyítékául.

Per analogiam hoztam fel ezt az esetet, mert én nem vagyok neves ember, fiskális sem vagyok. Nem is a bíróság, hanem a közönség ítél ebben az ügyben.

Most áttérek a »B. H.«-ban közölt cikk folytatására. Azt mondja, hogy én nem ismerem a logikát azért, mert meg mertem írni, hogy a város kárt szenvedett az ő felebbezése révén. Ez nem igaz, mondja Miloszávyevits, mert hiszen a közgyűlés megsemmisítheti a megtartott második árverést. Hát Miloszávyevitsnek az a logikája éppen olyan, mint mikor a gazdának a tehene beleesett a kutba, s hogy a bornyuja ne maradjon meg, ezt is a tehén után dobta a kutba. Mert ha a közgyűlés új árverést rendel el, a szezon közepén megtartandó árverés eredménye nem lehet jobb, hanem csak rosszabb. Azt hiszem, hogy ennél mégis csak jobb az én logikám. Most Miloszávyevits cikkének azon részére térek át, melyben ő az érdemleges kérdést tárgyalja.

„A tulajdonképeni érdemleges kérdés a jelen ügyben az, írja, hogy azok a vadászterületek a vadállomány mennyiségét tekintve, megérnek-e annyit, amennyit az árverelők első ízben felajánlottak. Ha a vadállomány mennyisége megéri a felajánlott összeget, akkor a városi közgyűlés ne hagyja jóvá az árverést és akkor a városnak nem lesz kára, ha pedig a másik alternatíva áll, vagyis az, hogy a vadászterületek a vadállomány mennyiségét illetően nem érik meg a felajánlott összeget, akkor a városnak nincs joga kárról beszélni, mert hát a méltányossággal sem fér össze, hogy a város valamit érteken tul bérbe adjon és hogy a város a polgárait célzatosan megkarossítsa.“

Hát ez nem igaz és emellett teljesen logikátlan is. Az árverésre bocsátott jog árát nem a vadállomány határozza meg. Ennek a jognak az az ára ugynevezett pretium affektionis. Még az árvereztető is csak a pretium affektionis három évi átlagából állapíthatja meg a valóság jellegével bíró kikiáltási árt. Az ár tehát első sorban is az árverező hajlamai szerint változik. Ez a hajlam pedig nagyon szeszélyes, ami kitűnik a megtartott árverések eredményének összehasonlításából. A második árverésnél kisebb is lett az eredmény jól lehet az első eredmény óta a

Bécsi

bevásárlásomból vissza ékeztvén, bátorokodom a nagyérdemű hölgyközönséget legújabb

Párisi és Bécsi modellek

Becses pártfogásukat kérve, maradtam tisztelettel **Heuduska Mariska**

szíves megtekintésére meghívni.

Papucs piac (Versenyáru üzlettel szemben.)

